

Postanowienie Trybunału z dnia 11 października 2007 r. — Hans-Peter Wilfer przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-301/05 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowne oznaczenie „ROCKBASS” — Odmowa rejestracji — Umorzenie postępowania*)

(2007/C 315/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans-Peter Wilfer (przedstawiciel: A. Kockläuner, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciele: D. Schennen, O. Montalto i G. Schneider, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 8 czerwca 2005 r. w sprawie T-315/03 Hans-Peter Wilfer przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji odmawiającej rejestracji znaku towarowego „ROCKBASS” — Opisowy charakter znaku towarowego

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie odwołania wniesionego przez H.P. Wilfera zostaje umorzone.
- 2) H.P. Wilfer zostaje obciążony kosztami postępowania w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 12.11.2005.

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: Novais Gonçalves, pełnomocnik), Ferrero Deutschland GmbH, która wstąpiła w prawa Ferrero GmbH (przedstawiciel: M. Schaeffer, Rechtsanwalt)

Przedmiot sprawy

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-35/04 Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia przeciwko OHIM, w którym Sąd oddalił skargę wniesioną przez zgłaszającego graficzny znak towarowy „FERRÓ” dla towarów z klas 29, 30 i 42 o stwierdzenie nieważności decyzji R 460/2002-1 wydanej przez Pierwszą Izbę Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) w dniu 1 grudnia 2003 r., oddalającej odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów, w której odmówiono częściowo rejestracji tego znaku towarowego w wyniku sprzeciwu wniesionego przez uprawnionego do słownego krajowego znaku towarowego „FERRERO” dla towarów z klas 5, 29, 30, 32 i 33.

Sentencja postanowienia

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 11 września 2007 r. — Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Ferrero Deutschland GmbH

(Sprawa C-225/06 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Podobieństwo między dwoma znakami towarowymi — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego zawierającego element słowny „FERRÓ” — Sprzeciw uprawnionego do słownego krajowego znaku towarowego FERRERO — Częściowa odmowa rejestracji*)

(2007/C 315/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE (przedstawiciel: A. Tsavdaridis, dikigoros)

Postanowienie Trybunału z dnia 4 października 2007 r. — É.R. i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-100/07 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — Gąbczasta encefalopatia bydła — Brak przyjęcia odpowiednich środków przez Radę i przez Komisję w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się choroby — Odwołanie oczywiście bezzasadne*)

(2007/C 315/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: É.R., O. O., J. R., A. R., B. P. R., T. D., J. D., D. D., V. D., D. E., É. E., C. R., H. R., M. S. R., I. R., B. R., M. R., C. S. (przedstawiciel: F. Honnorat, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Florindo Gijón i Z. Kupčová, pełnomocnicy), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. van Rijn i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie T-138/03 É.A. i in. przeciwko Radzie i Komisji, w którym Sąd odrzucił w części jako niedopuszczalną i oddalił w pozostałym zakresie jako bezzasadną skargę stron wnoszących odwołanie o odszkodowanie na podstawie art. 235 WE i 288 akapit drugi WE zmierzającą do uzyskania zadośćuczynienia za szkody doznane rzekomo wskutek zakażenia i następującej po nim śmierci członków rodzin wnoszących odwołanie, u których wystąpiła nowa odmiana choroby Creutzfeldta-Jakoba, pozostająca w związku z pojawianiem się i rozprzestrzenianiem w Europie gąbczastej encefalopatii bydła za co odpowiedzialność miałyby ponosić Rada i Komisja — Przesłanki powstania odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *É.R., O. O., J. R., A. R., B. P. R., T. D., J. D., D. D., V. D., D. E., É. E., C. R., H. R., M. S. R., I. R., B. R., M. R. i C. S. zostają obciążeni kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Brussel (Belgia) w dniu 24 września 2007 r. — Królestwo Belgii przeciwko KBC-Bank NV

(Sprawa C-439/07)

(2007/C 315/44)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Beroep te Brussel (Belgia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Królestwo Belgii.

Strona pozwana: KBC-Bank NV.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (¹), w szczególności jej art. 4 ust. 1 tirit pierwsze należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza ona, by państwo członkowskie zwalniało z opodatkowania wypłacony zysk, który spółka z tego państwa członkowskiego uzyskała od spółki zależnej z innego państwa członkowskiego inaczej aniżeli w wyniku likwidacji spółki zależnej, w ten sposób, iż najpierw wlicza wypłacony zysk w pełnej wysokości do podstawy wymiaru podatku, by następnie odliczyć go od podstawy wymiaru podatku w 95 %, odliczenie to ogranicza jednak do zysku uzyskanego w okresie podatkowym, w którym nastąpiła wypłata zysku (po odliczeniu pewnych, ustawowo określonych kwot) (art. 205 § 2 WIB w związku z art. 77 KB/WIB), ponieważ takie ograniczenie odliczenia wypłaconego zysku skutkuje tym, że spółka dominująca zostaje opodatkowana z tytułu tej wypłaty zysku w późniejszym okresie podatkowym, jeśli nie uzyska żadnego zysku albo uzyska niewystarczający zysk podlegający opodatkowaniu w okresie podatkowym, w którym otrzymała wypłaty zysku, a co najmniej tym, że straty poniesione w okresie podatkowym są pokrywane wypłatami zysku, które na podstawie art. 4 ust. 1 tirit pierwsze w związku z art. 4 ust. 2 tej dyrektywy muszą pozostać zwolnione od opodatkowania w wysokości 95 % i z tego powodu tym, że straty te, w wysokości uzyskanych przez spółkę dominującą wypłat zysku, nie mogą zostać przeniesione na późniejszy okres podatkowy?
- 2) Jeżeli dyrektywę 90/435/EWG należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie prawa belgijskiego jest niezgodne z art. 4 ust. 1 tirit pierwszej dyrektywy w odniesieniu do wypłat zysku, które belgijska spółka dominująca otrzymała od spółki zależnej mającej siedzibę w UE, to czy ten przepis dyrektywy stoi na przeszkodzie również stosowaniu przepisu prawa belgijskiego do wypłat zysku otrzymywanych przez belgijską spółkę dominującą od belgijskiej spółki zależnej, gdy, tak jak w niniejszym przypadku, dokonując transpozycji dyrektywy do prawa belgijskiego ustawodawca belgijski postanowił traktować czysto krajowe stany faktyczne w taki sam sposób jak stany faktyczne regulowane przez dyrektywę i z tego względu dopasował prawo belgijskie do dyrektywy również dla czysto krajowych stanów faktycznych?
- 3) Jeżeli dyrektywę 90/435/EWG należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie prawa belgijskiego jest niezgodne z art. 4 ust. 1 tirit pierwszej dyrektywy w odniesieniu do wypłat zysku, które belgijska spółka dominująca otrzymała od spółki zależnej mającej siedzibę w UE, i jeżeli rozstrzygnięciem wyroku Trybunału z dnia 17 lipca 1997 r. w sprawie C-281/95 Leur-Bloem zostaną objęte również wypłaty zysku przez spółkę zależną mającą siedzibę w Belgii, to czy w takim przypadku niezgodne z art. 56 ust. 1 WE jest stosowanie w Belgii spornego uregulowania nadal, w niezmienionej treści, do wypłat dywidend przez spółkę zależną mającą siedzibę w państwie trzecim, jako że w takim wypadku dywidendy te są traktowane mniej korzystnie aniżeli dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w kraju lub w UE?